

Un balet inspirat din dramaturgia lui Maiakovski

Teatrul de operă și balet „Kirov” din Leningrad a prezentat publicului, spre sfârșitul stagiunii trecute, un spectacol original. Este vorba de „placatul coregrafic în două acte” *Ploșnița*, realizat de regizorul L. Iakobson. Transpunând satira lui Maiakovski în limbajul dansului, regizorul a creat un spectacol modern, innoitor, renunțând cu totul la procedeele baletului clasic. Scenariul baletului înglobează episoade inexistente în piesă, dar inspirate din poemele lui Maiakovski, însuși poetul fiind prezent pe scenă, ca personaj principal. Astfel, tema acestui neobișnuit spectacol o constituie raporturile dintre Maiakovski și realitățile vremii lui, concepția creatoare a poetului.

Croniclele au întâmpinat favorabil experimentul teatrului leningrădean. Se pare că încercarea regizorului de a crea un balet agitatoric-satiric, apelând la gesturile și atitudinile grotești inspirate din grafica maiakovskiană, deschide un nou drum în baletul sovietic.

Din repertoriul teatrelor australiene

În Australia, misiunea de a lărgi orizontul spectatorilor cu scrieri dramatice de valoare din repertoriul clasic și contemporan revenea, pînă de curînd, companiilor aflate în turneu.

Lacuna aceasta a început să fie împlinită prin efortul îndrăzneț și perseverent, întreprins de ansamblurile locale. Teatrul „St. Martin's” din Melbourne a făcut primii pași în această direcție, punînd în scenă, în stagiunea trecută o dramă istorică shakespeariană care nici în Anglia nu se bucură de prea multă atenție: *Richard al II-lea*. Inegal din pricină că dificultățile de interpretare depășeau posibilitățile obișnuite ale acestui colectiv, spectacolul a însemnat totuși o încercare meritorie de a sublinia valențele psihologice și sensurile actuale ale piesei.

Un ecou deosebit a avut altă „premieră pentru Australia” — *Livada de vișini* care, spre regretul oamenilor de teatru de pe continentul cel mai sudic, nu fusese încă văzută pe o scenă australiană. Piesa lui Cehov a întrunit, la „Union Theatre” din Melbourne, o distribuție matură, în fruntea căreia a realizat o creație subtilă Sophie Stewart, actriță britanică de certă reputație. Alături de ea, au fost aplaudați călduros, în roluri principale, Ron Haddrick și Ellis Irving.

Publicul așteaptă acum o contribuție susținută la îmbogățirea culturii sale teatrale și din partea ultimului născut din mica familie a teatrelor australiene: „The Old Tote Theatre Company”, patronat de Institutul Național de Artă Dramatică al Universității New South Wales.

Printre autorii pe care spectatoriul australian i-au putut cunoaște mai bine datorită acestei trupe se numără Brecht și Max Frisch, mult apreciat pentru *Domnul Biedermann și incendiatorii*.

Sean O'Casey în luptă cu bigotismul

O premieră a Teatrului Antic din Geneva a atras recent atenția publicului european asupra unei piese mai puțin cunoscute a irlandezului Sean O'Casey: *Cock-a-Doodle-Do* (tradus în franțuzește *Coquin de Coq*). Sub cascada unor evenimente burlești și a unor acțiuni fantastice, piesa, direct inspirată din folclorul irlandez, atacă vehement și cu precizie bigotismul, superstițiile, misticismul. Acțiunea se petrece într-o fermă irlandeză, într-o singură zi. Aici apare Coccoșul, personaj folcloric semifantastic, care pare venit anume pentru a tulbura viața locuitorilor. I se aliază Loreleen, fata fermierului, de curînd întoarsă de la Londra, pe care preoții din sat o bănuiesc că ar fi posedată de diavol. De fapt, nici Coccoșul, nici fata nu sînt sub puterea vreunui farmec diavolesc; ei aduc în scenă chemarea fascinantă a bucuriei de a trăi. Lor li se opune o întreagă armată de ipocriți și mincinoși, care apără ideea unei virtuți găunoase și rigide. Dramaturgul demască mobilurile unei asemenea coaliții, arătînd că preoții și enoriașii lor fanatici sînt legați prin același țel: exploatarea mizeriei și a ignoranței țărănilor. La sfârșitul zilei și al piesei, Loreleen, Coccoșul, Mesagerul și Marion, soția fermierului, pleacă să caute „o